

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobce: **P. S.**, bytem X, zastoupený JUDr. Martinem Korbařem advokátem se sídlem Lublaňská 507/8, 120 00 Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.4. 2010 č.j. 430/2011-160-SPR/3,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy, odboru dopravních přestupků, č.j. MHMP 932193/2010/Dbá, ze dne 11.11. 2010. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 a § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zák.č. 200/1990 Sb. o přestupcích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Skutkovou podstatu tohoto přestupku měl žalobce naplnit porušením ust. § 3 odst. 3 písm. a) a § 7 odst. 1 písm. c) zák.č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. Za protiprávní jednání byla žalobci uložena pokuta dle § 22 odst. 4 zákona o přestupcích ve výši 25.000,- Kč, sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců a povinnost uhradit náklady řízení v částce 1.000,- Kč dle § 79 odst. 1 a 4 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 1 odst. 1 vyhl.č. 231/1996 Sb.

Žalobce v žalobě namítá, že v důsledku nesprávného doručování neobdržel oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k ústnímu jednání a nebylo mu tak umožněno vyjádřit se ke všem prováděným důkazům dle čl. 38 Listiny základních práv a svobod.

Žalobce má za to, že fikce doručení je až poslední možností pro doručování a nelze ji brát jako zjednodušení práce správního orgánu. Poukazuje na to, že má zřízenou dosílku na adresu pracoviště X a pravidelně kontroluje i obsah schránky na adrese svého trvalého bydliště. Žádná písemnost, která by obsahovala předvolání k ústnímu jednání se v předmětné schránce v rozhodnou dobu nenacházela. Z tohoto důvodu žalobce usuzuje na to, že pochybila poštovní přeprava, neboť písemnost do schránky nevložila a žalobce tak ani nebyl poučen ve smyslu § 23 odst. 5 zák.č. 500/2004 Sb. správního řádu. Pochybení poštovní přepravy nemůže zakládat jakékoliv povinnosti žalobci. Správní orgán má dle správního řádu několik možností doručování a poštovní přeprava je jen jednou z nich. V tomto případě tak měl využít i jiných doručovacích prostředků, případně se měl pokusit žalobce zastihnout např. v místě výkonu práce. Žalobce si není vědom toho, že by dne 29.9. 2010 byl zastaven příslušníky policie ČR a už vůbec nebyl dotazován na případnou adresu doručování, neboť s ním nebyl žádný přestupek projednáván.

Žalovaný ve věci vydal vyjádření, ve kterém uvedl, že správní orgán I. stupně v písemnosti ze dne 13.10. 2010, č.j. MHMP 837004/2010/Dbá oznamoval žalobci zahájení řízení o přestupku a současně jej předvolal k ústnímu jednání o přestupku, nařízenému na den 9.11. 2010. Písemnost zaslal prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu uvedenou na oznámení přestupku ze dne 29.9. 2010. Podle údajů na doručence byl dne 21.10. 2010 žalobce po neúspěšném doručení vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení ve smyslu § 23 odst. 5 správního řádu. Zásilka s písemností byla uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb a ode dne 21.10. 2010 byla připravena k vyzvednutí. Jelikož si žalobce zásilku nevyzvedl ve lhůtě 10 dnů, byla zásilka po uplynutí lhůty dne 2.11. 2010 uložena do domovní schránky žalobce. V souladu s § 24 odst. 1 správního řádu byla písemnost považována za doručenou posledním dnem 10-denní lhůty ode dne připravení zásilky k vyzvednutí. Žalobce byl k ústnímu jednání o přestupku řádně předvolán, jelikož se k nařízenému ústnímu jednání bez náležité omluvy nebo řádného důvodu nedostavil, byla věc v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích projednána v jeho nepřítomnosti. Doručení oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání za využití fikce doručení bylo provedeno v souladu se zákonem. Doručenka je veřejnou listinou a není-li prokázán opak, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé. Žalobce neuvádí žádné skutečnosti, které by presumpci správnosti údajů obsažených na doručence mohly vyvrátit. Z § 20 odst. 1 správního řádu vyplývá, že správní orgán má přednostně doručovat účastníkům řízení na adresu pro doručování. Žalobce správnímu orgánu I. stupně nesdělil svou adresu pro doručování, proto mu tento orgán v souladu s § 20 odst. 1 správního řádu doručoval rozhodnutí na adresu jeho trvalého pobytu. Je sice možné souhlasit s tím, že fyzické osobě lze ve smyslu § 20 odst. 1 správního řádu písemnost doručit kdekoliv bude zastižena, takový postup však není povinností správního orgánu. Rovněž tak nebylo v daném případě jeho povinností volit jiný způsob doručování zásilky než prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. K námitce žalobce, že si není vědom, že by byl v danou dobu 29.9. 2010 zastaven příslušníky policie ČR, žalovaný uvádí, že součástí spisové dokumentace správního orgánu I. stupně je úřední záznam policie ČR ze dne 29.9. 2010 a oznámení o přestupku, z něž vyplývá, že žalobce byl 29.9. 2010 při kontrole provedené hlídkou policie ČR na místě přestupku ztotožněn podle občanského průkazu č. 10775216 a předložil též řidičský průkaz série AO č. 939058.

Z oznámení o přestupku vypracovaného Policií ČR pod č.j. KRPA-98-1065/ČJ-2010-000007 ze dne 29.9. 2010 soud zjistil, že Pavel Satoránský, nar. 19.4. 1968, bytem Praha 10, Jahodová 2706/119 dne 29.9. 2010 v 15:45 hod. držel při řízení motorového vozidla tovární značky BMW, reg. zn. 9A55347 v Praze 4, na místě Rašínovo nábřeží ve směru k ulici

Podolské nábřeží, hovorové zařízení. Dále bylo zjištěno řízení vozidla bez příslušného řidičského oprávnění. Magistrát hl.m. Prahy dne 13.10. 2010 vydal oznámení o zahájení řízení o přestupku a zároveň žalobce předvolal k jednání na den 9.11. 2010. Dle doručenký připojené k oznámení, byl po neúspěšném doručení žalobce vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení ve smyslu § 23 odst. 5 správního řádu. Zásilka s písemností byla uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb a ode dne 21.10. 2010 byla připravena k vyzvednutí. Protože si žalobce zásilku nevyzvedl ve lhůtě 10-denní, byla po uplynutí této lhůty dne 2.11. 2010 vložena do domovní schránky.

Městský soud v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, uzavřel, že žaloba není důvodná. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze se zabýval pro věc zásadní otázkou, zda žalovaný správně posoudil, zda bylo žalobci řádně doručeno oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k ústnímu jednání.

Podle § 20 odst. 1 věty první správního řádu platí, že fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě, na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit kdekoliv bude zastížena. Z dikce uvedeného ustanovení vyplývá, že správní orgán má přednostně doručovat účastníku řízení na adresu pro doručování. Co se touto adresou rozumí, plyne z ust. § 19 odst. 3 správního řádu, dle kterého nevyklučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména, může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa musí být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu. Z obsahu správního spisu není zřejmé, že by žalobce správnímu orgánu jakýmkoliv způsobem sdělil svou adresu pro doručování; proto mu tento orgán zcela v souladu se zněním § 20 odst. 1 správního řádu doručoval na adresu jeho trvalého pobytu. Dle údajů na doručence bylo žalobci ve schránce na adrese trvalého bydliště zanecháno poučení ve smyslu § 23 odst. 5 správního řádu a zásilka s oznámením o zahájení řízení a předvoláním k ústnímu jednání byla uložena a připravena k vyzvednutí. Po marném uplynutí lhůty byla zásilka vložena do schránky. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobci bylo oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání řádně doručeno. Žalobce neuvedl žádné skutečnosti, které by presumpci správnosti údajů obsažených na doručence vyvrátily. Lze jistě připustit, že správní orgán mohl žalobci doručovat i na jinou adresu než do místa jeho trvalého pobytu, neboť správní řád v ust. § 20 odst. 1 větě první za středníkem stanoví, že *fyzické osobě lze (...) doručit kdekoliv bude zastížena*; takový postup však nejen není jeho povinností a je též spojen s nemožností případného doručení fikcí. V posuzovaném případě byly všechny podmínky pro řádné uložení písemnosti splněny, a proto mohla nastoupit fikce jejího doručení. Pokud žalobce namítal, že si není vědom toho, že byl dne 29.9. 2010 zastaven příslušníky Policie ČR, jeho tvrzení soud hodnotí jako nepravdivé s poukazem na úřední záznam Policie ČR ze dne 29.9. 2010 a oznámení o přestupku, z nichž vyplývá, že žalobce byl 29.9. 2010 při kontrole provedené hlídkou Policie ČR na místě přestupku ztotožněn podle občanského průkazu a řidičského průkazu.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že v rámci řízení o přestupku nedošlo k žádnému procesnímu pochybení, které by mělo za následek nezákonnost rozhodnutí. Z tohoto důvodu byla žaloba jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. srpna 2012

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Ivana Viterová